

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ладан Світлани Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини другої статті 16 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
27 січня 2020 року
№ 18-2(І)/2020

Справа № 3-1/2020(2/2020)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ладан Світлани Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини другої статті 16 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ладан С.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 41 Конституції України (є неконституційним), положення пункту 1

частини другої статті 16 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким способом захисту цивільних прав та інтересів може бути визнання права.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що у серпні 2015 року до Києво-Святошинського районного суду Київської області звернувся Попов В.Д. з позовом, в якому просив: визнати недійсним договір дарування в частині дарування Ладан С.І. своїй дочці 1/2 частини житлового будинку; скасувати рішення державного реєстратора про державну реєстрацію за дочкою Ладан С.І. 1/2 частини вказаного житлового будинку; визнати право власності на зазначену частину спірного нерухомого майна за малолітнім сином Попова В.Д. та Ладан С.І.

Рішенням Києво-Святошинського районного суду Київської області від 15 березня 2016 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного суду від 13 березня 2019 року, позов Попова В.Д. задоволено.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 26 вересня 2019 року касаційну скаргу, до якої приєдналася Ладан С.І., залишив без задоволення, а рішення судів попередніх інстанцій – без змін.

На думку Ладан С.І., застосування Верховним Судом оспорюваного положення Кодексу призвело до порушення її права власності, передбаченого статтею 41 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Цивільного процесуального кодексу України, а також на судові рішення в її справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України

(конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

У клопотанні Ладан С.І. не наводить обґрунтування щодо того, яким чином оспорюване положення Кодексу зумовило порушення права власності, гарантованого статтею 41 Конституції України.

Конституційний Суд України зазначав, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право (Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018).

Крім того, на думку Ладан С.І., визнаючи договір дарування недійсним, суд мав застосувати правові наслідки його недійсності, встановлені статтею 216 Кодексу, згідно з якою у разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину.

Таким чином, наведена Ладан С.І. аргументація полягає у незгоді із застосуванням судами при ухваленні рішень у її справі положення пункту 1 частини другої статті 16 Кодексу замість його статті 216, що не доводить неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ладан Світлани Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини другої статті 16 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

